

Sy-li spěval,
Pilnje džélaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar mérny
Čerstwosé da.

Njeh ty spěvaš,
Swérne džélaš
Wšedne dny;
Džen pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočn ty.

Z njebjes mana
Njeh ól khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokréw će. P.

• Sserbske njedželiske lopjeno. •

Wudawa ko kózdu žobotu w Esmerjez knihiczhcežerni a płačzi schwörtlětnje 15.— hr.

Tsecža njedžela po tijoch kralach.

Sezenje Sswj. Jana 1, 45—51.

W najspodžitvniškim evangeliu, kotryž mam, w sezenju Iw. Jana, namakam tež wucžobnika žamo žwojeje wožebitoscze, Nathanaela. Žadny druh evanglista jeho, kaž ho sda, njeſnaje. Tež pola žwiateho Jana hladam jenož krótki wožomik do jeho živjenja. Ale kaž nam blyſk zylu krajinu w nozhy rosjažni, taſ widžimy w krótkich žadach žwiateho pižma muža, kotrehož pucž živjenja žo wobroczi, kotrehož smutskny čłowjek žo pschemeni. Pschi tym wostanje saſkad jeho charaktera kaž je był: sprawny. Ale waschnje myžlicž žo pschemeni: je Israelite bjes jebanja, bu s wucžobnikom Khrystužowym, kiž žo s čiſtej wutrobu žwojemu řenjeſej pschikhiluje.

Tele wobroczenie k Jesužej ma žwoju wožebitoſež, a tola ma nam wschtikim neschto prajicž.

Nathanael žluscha k tym čłowjekam, kiž s roſomom wschtiko kritiſuja, schtož widža a žlyſcha. Schtož druhim wutrobu čopku čini, to sbudži pola njeho praschenja a dwělowanja. „Schto móže s Nazaretha dobreho pschinicž?“ njeje to praschenje skoro tajke, kaž my we naschim čaſzu žlyſchimy: Schto móže Jesuž Nazarenki ſa pobožnoſež pomhaež? Schto wě, hacž je s zylu živu był? Ale wuzměwz Nathanael njebe, jeho dwělowanje bě sprawne. Pschetož wschtike Bože žlubjenja, kotrež běchu žo ludej doſtale, poſasachu na Judejſku. A tu pschitwylachu jenemu, kotryž bě w Nazareče horjerostl. To dže njemóže Meſias bycž!

A hdh by wopravdze wjedžecž chzhl, kajke běchu Nathanaelo we wobmyžlenja, požluhaj na Jesužowe žłowa: „Hlaj, to je prawy Israelski, w kotrymž žane jebanje njeje“. Rjana khwal-

ba je to ſa muža, kiž pschitwylachu žwojemu ludej ſ zylę ſivojej wutrobu.

Tajkich dwělowarjow je njeſ nam i tež. Wutroba je wěrnoſeži pschikhilena, ale roſom ma tu a tam žwoje wobmyžlenja. Sprawnoſež jim ſakaže, žo wobdzelič, hdžež hlowa a wutroba haj njeprajitej. Esnano njeje tajkich čłowjekow pschewjese. Či njeſju na Nathanaela podobni, kiž žu žwoju duſchu ſaduſyli a ſedženje po wumôženju ſhubili. Ale esnano by th ras čłowjeka ſesnał, kotryž bě sprawny hacž do hlobokoscze žwojeje duſche a dale njeſchitnide, hacž wusnacž: wěrjazh kſhesčan njeſzym. Haj, hdh by ſbóžnik w naschim čaſzu stanhl, myžle kaž my, ežeže kaž my, — potom drje býchmy wěricž chzli. Ale ſbóžnik ſ Nazaretha je džeczo dalokho čaſha a zuſeho luda. Jesužowe žłowa jich dale prjecž njeſtorči, ale Jesužowe měnjenje ſda žo býcž: Prawemu da žo Bóh radžicž.

Haj, žo radžicž. To je hlowa wěz w žłowie naschego teſta. Käk bu dwělowar ſ wucžobnikom? To najprěnsche je, ſo žo Nathanael džiwacž ſapocžnje. Pschitwylachu doſež ſ temu bě. Filippuž je jeho na pucžu trjechiſ a jemu potvjeſał, ſo žu teho Meſiaſha namakali. Jesuža ſameho njeſnaje. Do předka dwěluje, ſo je Jesuž tón Meſiaſh. Tuž ſpōnjaſe na dobo, ſo tón žamý Jesuž jemu do wutroby hlađa. A hdh nětko Jesuž hiſchče praji, kaf je jeho pod ſigowzom widžał, dha ſhubi žwoju wěſtoſež, ſ kotrejž běſche Jesuža wotpoſaſ. Wón ſapocžinasche zyle hinaſ myžlicž a — poſ njevěſty, poſ hižom dobyth — wuſtoreži to wusnacže: „Th by ſyn Boži, th by kral israelski“.

To njeje nam ſpodžitvne, ſo móžesche Jesuž ſ prawym žłowom živjenje tehole čłowjeka ſapschimnicž a pschemenicž. Ale

druhe parščenje je, hacž može tež dženja Ježušowu duch inješ nami tajke skutki činicž. Husto došču bo tež zbole měrnje a jašnje myšlazh čłowjekojo sbudžili, a bu niz jenož w ſwojim živjenju ale tež w ſwojim myšlenju nowy pucž ſchli. Přichindže tež ſa naſch lud, ſa naſ ſamých tajka sbudžerſta hodžina? Bóh tvě, tajke myšle ſ namí ma a přes tajke hodžinu a čaſh my dorbitu. —

Najpoříklednějše paf njeje, so wón naš sbudži, ale wón ſtam
Mathanaeſej praji: „Ty budžesč hifchcze wjetſche wězhy wiđecz
dyžli te. Ty budžesč wiđecz njebjo wotewrjene a Božich jandže-
low horje a dele pſchińcž na cžłowſkeho ſyna“. To tola rěka, ſo
Bóh cžłowjefka niž jeno ſatorhnje, ale ſo my naſcheho Sbóžnifa ſa-
pſchimnjeny w jeho zhléj fraſnoſeſti a majestoſeſti. Wotstanje-
my kóždy džení ſ cžłowſkim ſynom hromadže, kłhjichimy jeho
mózne, žiwe ſłowa, hladamy na jeho pobožne fhodženje, potom
je nam, faž býchu Boži jandželjo jeho pſchewodželi. Hdyž wi-
džimy jeho czerpicž bjes ſforženja, potom ſo ſda, faž býchu jan-
dželjo dele pſchiſhli jeho poſylnicž. A hdyž Jeſuſ ſo modleſche,
běſche, faž býchu horje lecžaſe ſdýchovancžka wot jeho rta ſi wicho-
maj Wótza we wěcznoſeſti. Potom ſmhy ſkobu ſtorhnjeni do ži-
wjenja teho, fotryž bě ſbóžny w pſchesjenoſeſti ſ Wótzem, faž ža-
dny cžłowjef tu předny njeho tu byl njeje.

Eswoju zvuku móz budžemu na to řložicž, so býchmi žamí
i Wótzom pſchesjenoſcž doſtali. Tač býchmi prawi mučobnízg
Ebóžnifa býli.

Hdyž tebje znano Bóh tón Řeňes druhí pucz pschi ſapocžatfu
wiedze, tole poſlednje je ſa naš wſchitfich. Lóhko móžno, ſo by
na zvyle cžiche waſchnje psches starſčiſti dom Jeſuša ſeſnał. To
je cžiche miſionſtvo pschescžanſteje wěry, fotrež ſkutkuje wot cžlo-
wjeka k druhemu. Hlowna wěz wſchudžom je, ſo widžiſch pochož-
noſcz a ſprawnoſcz.

Majstraski mostanje tež tu nijes fózdeho misionstva, fiz tež nám w naschim fraju a ludit pucž počasuje, faš móžent⁹ my ſtwoje ſbože namakacž. Nejeh džel naſchego luda hiſcheže na ſtwoje twaſchtje mūmóženje pyta, ras pſchiúdže ſa ſprawnych nijes nimí ta wulſta hodžina, hdžež budža ſo džiwacž ſbiudženi ſe fhmalbje Božej.

Měj chřemí do svatniz̄ pobožných a fóžd̄ džení, fotrňž utant
Bóh tón Anjes ſivoje ſvětlo wiđecž da, wot njeho wiſacž móz
f živjenju a jemu dacž cžeſcž do věčnoſc̄e. Hamjeń.

Wotroczf.

Episzała w głoszawczej ręceři Sriftina Rohnowa.

Wobrashy psychida G. Wartnig.

(Wofraczowanie.)

„Esli jeho widział?” satwoła Szamko i po wróćzazemu Andrejej napisałaeczjiwo.

„Haj! Šid leží ve ložu. Nejprve márješče jemu něfají čaj, nětře jemu s něfajíkem knihou číta“.

„Shto číta to jemu? Davit móže jeno němčí a hebrejský čítací; to prajesche mi ráš, hdnž kdy jeho vopraschád.“

„Sđto, to njevěm; břotwafffe njebě! Tola starz tak ředž-
bliivje na njeho pořkuchasche, jo ani wóczko wot njeho nje-
wotwobroczi.“

„Je to džívný človjek! Nikoho a nicžeho žo njebojt!”
říká vlastním písmem Bodha Jínn.

„Haj, sawěscze džitovní, tola paš derje, so je pschijschot!“ psichi-hkožotwasche burowka. „Dolhož jeho mamí, wěmí pschezo, kaf bo džecžom w Amerizy wjedże. Prjedy měščazh došho nicžo wot nich nježkyschachmí. Žadny wot naš njiemóže taš prawie vikacá,

toón pat wjedjo pišće tak, taž jemu praju. Raſče džecži ſu ſbo-
žovne, ſo telfo wo nami ſhonja, a pišaja potom tež! Šenož,
jako jemu prajach, ſo dýrbi tež něſčto wo ſebi pišacž, to nje-
chafše! — Wo mni nochzu ničžo powjedacž! — tak mi rjetny”.

Chynta ſańdže a nałęcžo pſchińdže, tola ludžo hischcze pſchezo
wiazy niewjedźachu.

Ras njedželu stejesc̄e Ondražif je ſwojim wotrocžfom w ſa-
bovej ſahrodze; pſched nimaj wuſschěſtrěmaſche ſo tu žum-
paſa a tam niž wulſka hórká, i rědkej trawu a ſ ferčžinu wob-
roſcženg. —

„Sékhéče, tneže!“ rječný Method, „tote jivle tam že
vaščé ſubſe wohidží! To moħħiżi għejn kufiċċi!“

„Ja? Čehodla? Čeho dýrbjať to s tím?“ Bur řeď
naře, řeď možejcbe jeho mudrý motrocž tajke něschto prajicž.

„Ró, hórfu mohli svatnožycí; ſi lính býdymy dobre žyhely
měli a ſi tam ſbystrom mohli žitným ſakypací!“

„Zyhelow rjetrjebam, polow mam doſcž, ſchto čze mi to tutta tatra?“ (taf mijenwaſche Šklowaf njepſchihódne hona).

„Wěscze řehto? Řekneže mi to na wasche njenov; ja vam to potom vrotkupju. Mi ſjo tu poſta waſz ſubi, mami něſchto ſchěſnafow, w běhu lětov uatvarju ſebi po něcžim budku a budu potom taf wasch ſukod.“

Butr šo ſmějeſče, nějo to ſa žort. Tola to njebě žort. Me-
thod njeivostaji poſoja, doniž bura taſ daloko njemějeſche. On-
dražif ſutpi a pſcheda jentu hórfu a žumpatu.

Witečiniſchtaj, ſo ſmě, předv̄ hacž ſo nufne džělo ſapocža;
wſchědnje tſi hodžinu, poſdžiſcho dwě hodžinje na ſtvojim wob-
keďzenſtwje džělacž.

„Takto bě mužům hotový, rjefný Method: „Wěscze, knježe! dvě abo tři njedžele nimamý nětfle tvjele nusného džěla; chzumam běrtlslěta došho bjes mſdý džělacý, hdyž mi tutte njedžele nětfle dacé Ondrejej na mojím frusche pomhacý. Chzecze to?”

„Na, moje dla! Ža žam chzu cíi tež pomhací! Chzu wo-
prawdze wohladací, schto chzesch to tam cžiniež. Hdvž maſch
něſchto ſtow ſchěſnakoto, móžeſche ſebi radscho hewaſ něhdze thěž-
fu ſupicí!“

„To by jenož křečka byla! Tola ja čzu křečku tvaricí!“
kintějše ſo vortocě. „Wohladacže, ſo mój Bóh, fotremuž ſo
dověrju, mi vomha!“ —

Suškodžo pschifhadžachu, so bħdju džitw wohlaðali, fotrbj tam Ondražifez wotrocżek dofon jesche. Wotnaja żebi Podhajskeho a jeho macž, f' tomu hiſčcje potom Ondreja a druhdy tež Dorku; haj żamto hospodař žobu na hórzyn rħjesche a sažypowasche mjen- ċchu žumpatu. Nawnostħu tam telfo hliny, doniż njebu tam tón frutx wurunant, haj bu żamto wħysche hacż pucż nažypant faż saħroda sħotowant.

Se schulſſeje ſahrody ſuſi Method ſchtomift a naſadža je do tſjoch rynkow. Njeni ožachu ſo dodžitwac! Šaſto lěcžo pſchiń.

dje běchu výchě sátorjenjene. Potom řapocžachu s zpěvem, a jako německé dělo druhých vytvora, dělachu Podhajské žámi dale, do niž tež na žně njení dřechu.

„Schtó by žebi myslil, so nam Ondražíček votročíčku tajku rianu sažlužbu da!“ by Podhajským prajila, a žohnovatce Měthoda. „Bóh žam je jeho nam pôzlať!“ Marečín vjazy njepljesche. Žako wón to žam njebh vjazy byl, tak skladný běše. Bě jemu njenobreho živjenja žel a modlesche byl k Bohu wo wodacze hréchow.

(Votracžovanie.)

Hody pohanov.

To běchu lětka po dolních českých létach sažo jažne, vježele hody pohanov. Schtož tam steji v evangelionje pižane, to by dopjelni: „Jako pak tu hveddu vidžachu, ſvjefelichu by jara wulzy!“ To přenje bu zyle věcze dopjelni: Ssmý wohladali jažnu hveddu na njebhju naſcheho misionstva. A vježelila je by zyle věcze kóžda křesťanská vutroba, kotaž ma teho zyleho Jeſuha Křiſtuža ja Šenjeſa a Šbóžnika tak tu zylu wulku kaſní dwojakeje a tola jeneje ſuboſeže ſa kwoju kaſní, a to tehodla, dokelž hinc njeníže.

6. dezembra dóndze do Lipska s Londona povjeſč, so móžea misionar Pfittinger a jeho mandželska a mlody misionar Reusch do byvšeho němceje raňscheje Afriki wujecz a tam na polu misionstva dželac̄. To bě wopravdze hodovna povjeſč. A tak bu runje 6. januara v Lipsku Mag. Rensch ja misionar wužwyczeny a ſo někdy hnydom do Straßburga poda, so by ſo tam s misionarom Pfittingerom a jeho mandželské ſetkał. Wichty třebož potom do Tanganika, kaž řendželčenjo byvšehu němceku koloniju raňscheje Afriki mjenovala.

To bě po 1914 přenje wužwyczenje misionara a přenje wupóžlenje dželac̄erov na polo Šenjeſového misionstva. To je jažna hvedda, kotaž bě nam ſeffhadžala, a tuž ſo tež vježeliny a woprujemy modlitwy a wocžinimy kwoje ſchazý kaž tam cži mudri s raňscheho kraja. — Kaž ſkyschimy, je wopor ſa misionstvo na ſhvědzenju ſjewjenja we vjele wohadach wulki byl, tež v tajkých, hdzej ſo heval njeje tak bohacze ſa misionstvo ſkladalo. Dobre 25 hr. na hlowu v pscheréſku ſ jeneje wohady je věcze jedný rjaný džafny wopor ſ jeneje wohady.

A njebe to tola ta jenicežka jažna hvedda, kotaž bě nam ſeffhadžala. Tež ſ Indiſkeje — žnadž runje ſ domisných tých muďrých s raňscheho kraja — ſu ſvjefelaze povjeſče dósčke. Tamulojo a ſ nimi ſchwedzky misionarovo, kotsíž vjeſčes czežke lěta naſche misionstvo ſastarachu, žadaju žebi pschihad němcech misionarom. A kaž je ſ Londona ſkyschecz, wotewri ſo tež tutón kraj bórsh. Dvaj misionaraj, kotaž ſtaj tam hzo dželakaj, ſtaj hotowaj, hnydom do Tamulského kraja wotječ, tak bórsh hac̄ ſo to dowoli.

Alle jeju jeſd̄ba kaž ta jeſd̄ba tých předy naſpomnjených do raňscheje Afriki je nježměrnje droha někile — po něčo hōdnej papjerjané hriwne wobliczena. A k tomu pschiūdze wſcho druhe, schtož ſobu htereja, kaž wohabje ſekarſke wěz̄ a ředki. To dýrbi naſcheje džafneje wutroby wježelenje ſo tola ſjewicž tež v ſtulkach a widomných darach!

Zhrfej a ſtat.

Evangeliſte křeſťanſke novinařstvo běží ſo czežke bědzenje. Nad nami wschěmi je, ſo ſ teho žane ſmíertne njebudže! Nimo wſchelatových zvěřinických novinov a čažopíkovo mamv

ich w Němskej na 300 wohadných a njení dřečkých ſopjenkov. Tute ſo výchě prozuja, ſo by evangeliſti křeſťanſki duch w ſjawnym a ſwójbnym živjenju wliwa woblkowal abo wliwa ſažo nabyl a výchě živjenje bóle a bóle wobknježal. Evangeliſti křeſťanſki duch a evangeliſta křeſťanſka myſl, wobej ſtej w ſtrach, ſo ſo bóle a bóle podklóčítej. W Šakſkej mamv do zyla zvřkvi njepljelne ministerſtwo; mjes wulfostatnynnii ministrami je jich 6 katolikov a — žadný evangeliſti. — To tajki malý pohlad do czaža a kraja! — Vjele evangeliſtich ſopjenkov je ſaſtało wuždzeč, a je wulki ſtrach, ſo ſo jim jich hiſchče vjele pſchidželi. ſtrach ſa zyle evangeliſte ſpižaczelſtwo a tak ſa evangeliſtu myſl je wulki. Tuž je pomož njeſna! Wot 21. hac̄ k 28. januarej wuhotuje ſo vjeſčes zylu Šakſku pomožny týdženj ſa evangeliſte novinařstvo a 21. januara budže ſo w Božích ſkluzbach na tutu wohebitu nisu, kotaž je tež nisa naſcheje evangeliſte ſvřkvi, ſpominac̄. Tuž njech tež kóždy, kažkuliž to móže, pomha!

W Barlinje ſu w 6 ſchulſtich wotrjeſach wucžerjo wucžerjow do ſchulſteje deputazije wolili. Šedmojo wucžerjo dýrbjachu ſo wužwolice, a ſ tutych wužwolchiu ſo ſa listu němceho wucžerſteho towařitva třebož, ſa křeſťanſku listu pak ſchyrjo. Tu mamv ſjawné depokafmo, ſo ſo wjetſchina Barlinſtich wucžerjow — a Barlin je tola heval jako Babel wuwołany — ſa ſdžerženje křeſťanſteje ſchule wuprajila. — —

Thüringſki krajin ſejm je proſtři ſrajneje ſvřkvi ſačízny, w kotrejž bě wo to proſchene, ſo by ſejm pſchedpiatu pſchidžovil, ſo by ſo ſ njej nisu ſararjow wotpomhalo. Thüringſka a Šakſka tak nimale do jeneje truby trubitej, hdzej wo krajin ſvřkej dž. Hac̄ tute njepljelne ſopanje pſchecziwo prawu tola njebudže ſopanje pſchecziwo wótremu. Tuto lěto drje do tutych praschenjow ſuſk porjada pſchinjež, wohabje tež w Šakſkej. Mamv jich tu tola doſež duchovnych, kotsíž kwoje ſakonſke dohody njeđostawaju a tajkých niz mało, kotsíž dýrbja ſo vjeſči njeuměrnej drohac̄ ſa najnižším pjenjem ſpkojic̄.

Njepljel ſot wječzora a ranja poſtupuje, haj czehnje do ſrajna nisu! Wyschnoſče, ministrojo wolaſa lud k pſchesjednoſci, k ſejerpliwoſci, k ſvérje a k žarowanju. Njeđela 14. januara dýrbjeſte ſejerpliwoſci ſarowanja byz; w Pruskej bu wſcho ſarowanje ſakasane, w Šakſkej niz; tu ſarowanju dale. A to potom njeđela ſarowanja!? Alle wſchaf, komu chzeſch to tu porokowac̄, wyschnoſci abo poddanam? Byli duch ſarowanja byl mjes nami, by wyschnoſez to ſakasala, a ſažo, njebyhku poddanjo rejvali a juſkali, a byrnejesch to wyschnoſez 10 króč dowolila! A je neho ſlowa njeſkym we wſchěch tých rjaných namolwjenjach cžitai — abo ſlowm ſo pſcheladai? — to ſlowo a jméno „Bóh“ to je! A tehodla mje ta bojofez jima, ſo vjele ſot tých ſlowow jenož kaž — ſo ſ Pawolom řeču! — klinečazý ſwonečk a ſynečazý možas, dokelž pobrachuje ta wera, ta jena wera do Boha teho wſchehomózneho a wſchehohnadneho! Njeđelu dýrbjeſte lud žarowanac̄, ale hdzej a kaž a czehdola? Žarowanac̄, to je tež pſchidžo: pokutu cžinicz, žarowanac̄ kwojich ſtomdženjow a pſchecſtupjenjow dla, kwojich hréchow a ſvojeje ſiwoſcje dla, a to pſched Bohom, pak w komorž na kolenach, pak w Božim domje w ſhromadnej nutnoſci a potom ſo wotwobrocžic̄ ſot tajkého wſcheho a ſo pſchitwobrocžic̄ jemu, Bohu žamemu a ſ nim hicž. Tak je to potom móžno, wutrawac̄ a ſejerpliwo byz, ſvérnu džec̄ hac̄ do poſlednjeho, haj tak je potom tež to jene móžno: ſo pſchedobyz k měrej, kotaž je tón wěry, a k ſbožu, kotrej je trajaze! — Kaž doſho to hiſchče pónidže?! —

Zona žumozerka.

Bě to we Žužnej Indijské, w Tinnevelly, pščinádže poháně misionaram a proschesche, so bych u jeho křečili. Motmošvichu, so ho to tak pščhe ničo a wo ničo nježodži, so dýrbi najprjedy w křesčijanskej věrje wuwuczeny bycž. Tola wón wotmohvi: „Kneže, wó wěscze njewěscze, schto je mój gara, mój wuzer, byt. Moja žona je to byla! Tačo mloda holza je wono w misionské škuli w Madura wšče vedy, wasche křivjate knihy, wuknyla a wobžedži tu někkle s wulkeho džela. S tutočký je wona mje roswuežovala a ja wěni, schto wascha wěra wucži. Tehodra řebi pščehu, so bychče mje wulkežili!“ —

Hacž my s džela tež sažo tak daloko nježbny, so by žona muža wucžer byla, žona, křiž je macž křivojich džecži a mandželska křivojeho muža a wutroba doma? — Abo žu žony tež hížo tak daloko, so tež wot nich wjazy pomoz pščinč njemóže, pomoz sa křivojbu a sa lud? —

S blis̄ka a s daloka.

Dženža, njedželi 21. januara, řapežina žo tón tak mjenovaný pomožný tydžení, kotrež žo w Sachsej sa křesčijanske evangelske novinárstwo wuhotuje. Wot 21. januara hacž k 28. januarej dýrbi žo na křetzy a hřežkuli to hevák móžno, na wažnosce a runje tak na našu našich nabozňých evangelských řopjenkow a čažopisow pokasowacž. S tým dýrbi žo dozpicž, so dotalni čitarjo tajskich řopjenkow tutym křiverni wostanu a so žo wjazy a wjazy čitarjow sa nje dobudže. To plaeži sa herbstke a němiske jenak. Nasche „Pomhaj Boh“ mohlo jich hischče wjele wjazy čitarjom namáčaž a dýrbi to tež, a s našim měžacníkem „Misionski Božol“ je to runje tak. Tu rěka woboje podpjeracž: dželo zýrkve a nabozň a dželo Českoslovanská a luda. Tuž schtož chze, so by tutón pomožný tydžení byl wopravodže to, schtož rěka, tón žo postaraj wo to, so samóže nasche „Pomhaj Boh“ křdu njedželi do wjazy a wjazy herbstich domov řastupicž a řtowicž po herbsku a křesčijansku „Pomhaj Boh!“ Tak budže najlepje ponihacž žobu pščewinycž nisu zýrkve a nabozň, nisu luda a kraja, smutkovnu nisu a ſtronkovnu! — Přenježne dary a kollektu budža žo potom 18. februara řberacž. Njedžela Čenovacit je ja to wuswolena, so bych u žo nusne a trěbne přenjesy hromadžile. Wěšo, nikomu řadženane njeje, hížo dženža a w tutočkých dnjach tajki přenjes řapoložicž. S Nožacžijské řopkadly žměný dženža hížo 600 hr., kotrež buchu sa „Pomhaj Boh“ řame darjene, s wulkim džakom a s wutrobnym „Bož řaplač a žohnuj!“ řititowacž. — Schtož řebi nasche řopjenko hnydom řaska, dôstanje tež hischče 1. a 2. čažlo tutočký lěta a tak řapocžat k řopjedancža „Wotrocžk“. Řaskač může žo pola kř. duchovnych a na wšchech druhich řnatych městnach a tež s póstom, tu pač niz wjazy se „Českos. Nov.“ hromadže ale woshebje. Plačišna je tak niska, so dýrbičký nižscheje řytacž. —

„Dýrbju lutowacž!“ Wudawarskja křesčijanskeho řopjenka dosta ſčžehomazý dopiž: „Wot pščichodneho měžaza njemóžu wasche křesčijanske řopjenko wjazy čitaracž. Dýrbju lutowacž! A to řopjenko žada řebi tak po něčim nježměrnje wjele přenjes!“ — Na to wotmošwa: „Haj, masch prawje, lutowacž dýrbičký, a lutowacž řapocžniesch s tým, schtož njeje nusne. Šsivoje zigarety pač dýrbičký řuricž, žwój tobak a žwoje řigaru a žwoje piwko, žwój roman, a žwoje řawježelenja dýrbičký řopkhowacž. To je na křdu pad nusne! A k temu trjebasch telko přenjes, so to řapjeno, a do zýla řa křesčijanske řopjeno njedozaha. Tajte

křesčijanske řopjenko je w tajskich čažach nusy luxus! — Schtož je nusne? To, schtož nisu wotwobroči! Švý hížo ras křižčat, so piwo, wino, tobak, řustaze řawježelenja, hlowu řamuežaze romanu žu nisu wotwobroči? Nejžu hischče našonil, so bu wšchelakora nusa twojeho živjenja do žohnwanja pščewobrēzena, dokelž bu tý, křesčijanske řopjenko čitajo, wot tuteho dobrého křiverneho pščecžela na to pokasany, schtož wutrobu woschewia a křvědomije wotsi, dokelž bu na to pokasany, schtož je Božske. W čažach nusy dýrbisck to, schtož je nusne, pščezo křižscho pšči řebi dýrjecž! Tuž, chzeč tý wopravdje řastacž čitaracž žwoje křesčijanske njedželle řopjenko?“ —

S Nožacžijským řečené lětu 1922 bě we wšchelakim řa našemu řopkadlu woshebite lěto. So bychmy jene dželo, do wójny hížo řapčane, dale wjescž a dokonjecž mohli, — wobnowjenje Božeho domu — žmý dwójz dobrowólne dawki hromadžili, s jenej řeverku pjenjesy, s druhéj žito, a žmý darmive wutroby a ruky namařali. Hnydom pšči řopčatu lěta hěchmy s podobným dawkom starý došl wotplacžili. S wosadnymi řekadłowské křdu řas bohacze k. hrabja ř Brežler. Pšči wobnowjenju Božeho domu žmý, wulki džel hížo dokonjachmy, wulki nam hischče wostawa. — S wosadného živjenja je njech tu našpomnijene, so bu 15 džecži křečených, 6 hóležkow a 9 hóležkow (orti 14), křesčijanski klub wobnowi jich 10 džecži, 3 holzy, 7 hólezow (5). Wěrowanjow bě jich 14 (2), to je jena řicžba, kotrež wročzo hacž do lěta 1813 wjazy njenomakaš, — řopjedancž lěto 1919, w kotrež žo, řaž řo praři, wjeho řenješke, měješke tu jenož 8 wěrowanjow, — dale wročzo hacž k lětej 1813 naške zýrkwiniske knihy njewjedu, žu žo 1813 pšči wulkim wohnju, kotrež nimale zýle Tružez, Nožacžijský a Malečžijský řnicži, žobu řpalite. Semirélo je jich tu 11 woszobotv, řokhowali žmý jich tu 10 (13), a to běch řa džecži mjes nimi. K Boženiu blidu pobý jich 603, a to 248 mužskich a 355 ženských, abo 361 na herbstském a 242 na němšském. — Darow a kollektow bu jich wjele a bohatých nařadatých nimo našpomnjených tříjoch řberkow a řberki řa řmutské misionstvo. Se wšcheho wusvěhujemy, so kollekt — s woporom na řtvědzenju tříjoch řekalow — řucžinjeja 9 005,35 hr., dary řa misionstvo mjes pohanami 2 800 hr., atd. — Lětža bu řa wopor řa knižovne misionstvo, kotrež na tři řekale na knižovném woltarju wopruiemy — řa pořadene 14 117,50 hr. — Pomhaj Boh nam dale w novym lěče, kotrež je pšči řopčatu hížo tak czežle! —

Zýrkwi řadušchi, tak dýrbimy to dale řapiožowacž, žu řaž Boži dom wopýtali, a to we Wjelečzinje. Njewšachu jenož řudobja žobu, ně, wonješchwarnichu Boži dom. — Řaněnje čaža! — —

Biblija — čaž — člowjek.

Pjatý tydžení, wot 28. januara hacž 3. februara.

28. Septuagesima: Matth. 5, 1—12. — řh. 183 — Mark. 13, 21—37. 29. pónodžela: 17. řj. — řh. 21 — Mark. 14, 1—26
30. wutora: 18. řj. 1—25. — řh. 443 — Mark. 14, 27—50.
31. řjiveda: 18. řj. 26—51 — řh. 307 — Mark. 14, 51—72.
1. řjivortk: 19. řj. — řh. 5 — Mark. 15, 1—21. 2. pjetk: 20. řj. — řh. 404 — Mark. 15, 22—47. 3. řobotu: 21. řj. — řh. 848 — Mark. 16.

K. w ř. řa Septuagesima. M. w M. řa Sexagesima.

Samolwity redaktor: farat W. ř. a. ř. w Nožacžijských. Čiščez řekadłowské knihy řiščereňje a knihařenie, řap. držtav řa wobmij. řukowanjom w Budyschinje.